

Marian Myszka, Eligiusz Dworaczyński

Sandomierz - Kościół i klasztor św. Jakuba

Informator Archeologiczny : badania 4, 245-246

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nadzorem objęto wykopy budowlane „Zamek” w celu odsłonięcia reliktyw murów obronnych miasta do głębokości 0,5 m poniżej odsadzki fundamentowej. Wykopy założono na przedłużeniu od istniejącego na powierzchni fragmentu muru w pobliżu bożnicy żydowskiej w kierunku południowym.

Mury zachowały się na różnej głębokości, miejscami jedynie dolną partią fundamentu. Warstwę wierzchnią stanowił materiał pochodzący z remontu bożnicy. Do głębokości odsadzki fundamentowej zalegały opierające się o mur warstwy próchnicy z lessem, z obfitym materiałem nowożytnym. Poniżej odsadzki (około 3 m) wystąpiły warstwy średniowieczne z nielicznym materiałem zabytkowym, także opierające się o mur. Na głębokości około 5 m od powierzchni wystąpiła warstwa próchnicy, w którą wkopany był fundament. Niestety z powodu braku materiału zabytkowego nie udało się wydatować warstwy, na której posadowiona była stopa fundamentowa.

Nadzór będzie prowadzony w miarę kontynuowania prac budowlanych.

SANDOMIERZ —
Kościół i klasztor św. Jakuba

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie

Badania prowadzili: mgr Marian Myszka i Eligiusz Dworaczyński. Pierwszy sezon badań. Finansował WKZ w Kielcach. Kościół i klasztor św. Jakuba, średniowiecze, materiał nowożytny.

Prace archeologiczne przy kościele i klasztorze św. Jakuba oprócz planowych badań wykopaliskowych obejmowały nadzorowanie prac ziemnych budowy „Zamek”, przy kaplicy św. Jacka i przy północnej stronie kościoła. Stwierdzono, że stropa fundamentowa kaplicy św. Jacka (dawne zachodnie skrzydło klasztoru Dominikanów) znajduje się na głębokości zaledwie 0,4 m od powierzchni ziemi.

W wykopie przy ścianie wschodniej kaplicy natrafiono na 6 grobów szkieletowych — zniszczonych przed rozpoczęciem nadzoru. W wykopie przy zachodniej ścianie kaplicy św. Jacka, do poziomu stopy fundamentowej, występowały zabytki nowożytne, w przewadze z XVII wieku.

W wykopie znajdującym się przed portalem, przy północnej ścianie kościoła, wyeksplorowano 19 grobów ze szkieletami leżącymi na wznak, głową na zachód. Nie posiadały one wyposażenia, lecz fakt znajdowania w wypełniskach jam grobowych drobnych fragmentów ceramiki, wyłącznie średniowiecznej, zdaje się wskazywać, że pochodzą nie później niż z XV wieku.

Badania planowe miały na celu stwierdzenie przebiegu południowej części zachodniego skrzydła klasztoru i prześledzenie nawarstwień na zachód od tego skrzydła. Nie natrafiono jednak na żadne relikty muru ani też na jego negatyw. W wykopie zlokalizowanym na zachód od kaplicy pod warstwą nowożytną znajdowała się warstwa z ceramiką średniowieczną, datowaną denarkiem Olbrachta na koniec XV wieku.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym i koncentrować się będą na terenie dawnego skrzydła południowego klasztoru Dominikanów.

SANDOMIERZ — Stare Miasto

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie

Badania prowadzili: mgr Teofil Dębowski, mgr Marian Myszk, Eligiusz Dworaczyński. Finansował WKZ w Kielcach. Trzeci sezon badań. Ośrodek miejski — średniowiecze i okres nowożytny.

Kontynuowano rozpoczęte w 1968 roku nadzorowanie prac ziemnych na terenie Starego Miasta. Nadzór dotyczył głównie wykopów kanalizacyjnych i sond górniczych.

Wykop kanalizacyjny na ul. 1 Maja przeciął cmentarzysko szkieletowe znajdujące się na zachód od Katedry — wykonała go koparka niszcząc groby. W wykopie kanalizacyjnym, przecinającym wschodnią skarpe miasta na przedłużeniu ul. Podole, stwierdzono wkop będący prawdopodobnie negatywem muru obronnego.

Jednym z ciekawszych obiektów była studnia z drewnianą cembrownią, na którą natrafiono w sondzie górniczej przy Rynku Nr 20a. W dolnych partiach jej wypełniska (na głębokości około 10 m) znaleziono ceramikę późnośredniowieczną oraz drewniany talerz. Ceramikę późnośredniowieczną siwą i z białej glinki znaleziono na poziomie najniższej kondygnacji piwnic przy Rynku 16, 17. Ceramikę siwą znaleziono także przy Rynku 11, gdzie występowała w warstwie nienaruszonej, której strop wyznacza średniowieczny poziom użytkowy.

Prace górnicze na terenie Starego Miasta dobiegają końca.